

RAZPORED SV. MAŠ

17.05.2021 PONEDELJEK Just, duh in puščavnik	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=17.5.2021		
18.05.2021 TOREK Janez I, pp in mučenec	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=18.5.2021		
19.05.2021 SREDA Krišpin Viterbski, rd.	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=19.5.2021		
20.05.2021 ČETRTEK Bernardin Sienski, duhovnik	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=20.5.2021	KRIŽ ob 19.00	+REGINA TROBEC, Križ 132
21.05.2021 PETEK Krištof Magallanes, duh.	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=21.5.2021	KRIŽ ob 19.00	ZA ZDRAVJE IN USPEŠNO ŠOLANJE OTROK, Šepulje 12
22.05.2021 SOBOTA Marjeta Kasijska, redovnica	Božja beseda: https://hozana.si/?datum=22.5.2021	AVBER ob 19.00	+ MARKO BRIŠAR, Ponikve 30
23.05.2021 BINKOŠTNA NEDELJA	Božja Beseda: https://hozana.si/?datum=23.5.2021	KAZLJE 8.30 Ž. CERKEV ob 10.00	+MARIJA, JOŽE, BERTO ČERNIGOJ, Kazlje 50 ZA ZDRAVJE, za žive in pokojne v župniji

Za vzdrževanja župnije še vedno trkam na vašo pripravljenost, da prispevate **prostovoljno** svoj dar na TRR župnije TOMAJ za namen: (CHAR) za vzdrževanje župnije. TRR je izpisan na naslovnici oznanil. Lahko tudi osebno. Obvestilo o prilivih bo tedensko v oznanilih. Iskrena hvala vsem, ki darujete v ta namen.

Z veroučnimi srečanji za 1.in2. raz., (ponedeljek) in birmance (sreda) na ZOOMU nadaljujemo tudi v tem tednu. Povezava je **vedno ISTA**. Prvoobhajanci pa imate srečanje ob ponedeljkih: 1.skupina ob 14.30, 2. skupina ob 15h. V skupini je lahko samo 7 otrok.

(Slika iz zadnje Družine - obisk sv.Janeza Pavla II. v Ljubljani, Postojni in Mariboru)

V tem tednu hvala darovalcem za župnijo:

Šepulje 12;

ŽUPNIJA TOMAJ
OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
7. VELIKONOČNA NEDELJA in Gospodov vnebohod

Štev.:21/LETO IX.

16. MAJ 2021

Iz svetega evangelija po Janezu (Jn 17,11-19)

Tisti čas je Jezus povzdignil oči k nebu in molil: »Sveti Oče, ohrani jih v svojem imenu, ki si mi ga dal, da bodo eno kakor midva. Dokler sem bil z njimi, sem jih varoval v tvojem imenu, ki si mi ga dal. Obvaroval sem jih in nobeden izmed njih se ni pogubil, razen sina pogubljenja, da se izpolni Pismo. Zdaj odhajam k tebi, vendar to govorim na svetu, da bodo imeli v sebi polnost

mojega veselja. Izročil sem jim tvojo besedo, svet pa jih je zasovražil, ker niso od sveta, kakor jaz nisem od sveta. Ne prosim, da jih vzameš s sveta, ampak da jih obvaruješ hudega. Niso od sveta, kakor jaz nisem od sveta. Posveti jih v resnici; tvoja beseda je resnica. Kakor si mene poslal na svet, sem tudi jaz njih poslal v svet, in zanje se posvečujem, da bi bili tudi oni posvečeni v resnici.«

Iz svetega evangelija po Marku (Mr 16,15-20)

Tisti čas se je Jezus prikazal enajsterim in jim rekel: »Pojdite po vsem svetu in oznanjujte evangelij vsemu stvarstvu. Kdor bo veroval in bo krščen, bo zveličan, kdor pa ne bo veroval, bo pogubljen. Tiste, ki bodo verovali, pa bodo spremljala ta znamenja: v mojem imenu bodo izganjali hude duhove, govorili nove jezike, kače dvigali s tal, in če kaj strupenega izpijejo, jim ne bo škodovalo; na bolnike bodo polagali roke in ti bodo ozdraveli.«

Gospod Jezus je bil vzet v nebo, potem ko je z njimi govoril, in je sédel na Božjo desnico. Oni pa so šli in učili povsod; Gospod je delal z njimi in besedo potrjeval z znamenji, ki so jih spremljala.

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, **župnik**; gabrielvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; **župnija**: gvidrih@zupnijatomaj.si

<http://zupnija-tomaj.rkc.si/2020/12/24/prenos-mas-v-zivo/>

V PRIČAKOVANJU SV. DUHA

V tednu, ki ga ponekod še poznamo pod imenom »križev teden« (ime zaradi procesij s križem) s t.i. prošnji dnevi (dies rogationes) pred praznikom Gospodovega Vnebohoda, se počasi izteka velikonočni čas. V Rimu so prošnje dneve obhajali šele za časa pp Leona III. (795-816), najprej z obhodom po polju 25.aprila, na dan sv. Marka in s tem prekrili poganski način slovesnega obhoda po polju. Na te dneve spokornosti smo imeli tudi pri nas prošnje procesije sredi njiv in polj in prosili za blagoslov vsega človeškega dela. Na žalost tega marsikje ni več, ker imamo namesto tega zavarovalnice, ki pokrijejo škodo, ali pa hrano uvozimo iz dežel, od koder dobimo češnje, jagode,

hruške in jabolka blagoslovljena z kemičnimi sredstvi, da se ohranijo lepa in ne zgornijejo. Božji blagoslov z nebes nam ni več potreben. Pa je res tako?

Kot vemo, v Svetem pismu 40 dni opisuje nedoločen čas čakanja, zavzetosti in včasih mrzlice in boja z namenom pridobiti Boga, njegovo občestvo in njegove koristi. Tako je bilo 40 dni, ki jih je Jezus preživel v puščavi; tako že prej za Elija, ki je z močjo božanske hrane hodil 40 dni proti božji gori Horeb (1Kr 19); tako je bilo z vsesplošno poplavo na začetku stvarjenja (1 Mz 1.9) in za Mojzesa, ki je ostal na gori 40 dni in 40 noči (2. Mz 24). Za Jezusa Kristusa, ki je prešel iz mrtvih v življenje, je bilo 40 dni nepogrešljivo za potrditev njegove slave kot Vstalega z nenadnimi prikazovanji in nadaljnjimi nauki in navodili apostolom. Ves ta čas po vstajenju je Jezus lahko pokazal svojo slavo tako, da se je v svojem telesu prikazal ne več podvržen nevihtam časa, ampak veličasten in nepremagljiv, kar kaže na ves čar in moč božanskega. Vendar pa tudi postavlja temelje, da bi njegovi apostoli delovali v njegovem imenu, tudi v njegovi vidni odsotnosti. Obljubi jim: »Tako ko odidem, bo pa v vas prišel Tolažnik (Sveti Duh), ki vas bo poučeval o grehu in pravičnosti (prim. Jn 16,7 - 8) in vas vodil do celotne resnice. Jezusova prisotnost sredi njegovih učencev torej ni usojena trajati večno. Opozori jih, da bodo morali v določenem trenutku to storiti sami, oziroma se bodo morali naučiti delovati, ne da bi fizično poslušali njegov glas in se navaditi, da ne bodo več prejemali navodil in spodbud v telesnem smislu. To pomeni, da bodo morali uporabiti določeno in učinkovito Jezusovo navzočnost, pa čeprav neprimerno za čute: Jezus bo prisoten v nevidni obliki in z njimi bo nadaljeval v občestvu in poslanstvu nastajajoče Cerkve. Da bi bil Jezus navzoč in da bi zaznali, da je vedno z nami vsak dan, bo ravno Sveti Duh, neizrekljiv dar sam po sebi, vendar ne za to neučinkovit, dopolnil Njegovo zemeljsko poslanstvo

In tako se zgodi ob koncu zgoraj omenjenih štiridesetih dni: fenomen Vnebohoda, ki ga je Luka opisal v Apostolskih delih v svoji plastični in prepričljivi obliki, medtem ko Marko o njem govori zelo jedrnat, kot slišimo iz njegovega današnjega sporočila. Jezik evangelistov pa je ves metaforičen, aludira na duhovno globino in pestro bogastvo pomenov.

S to epizodo Vnebohoda ne smemo misliti na materialni vzpon Jezusova v nebesa kot raketa, ki se dviga med oblaki, ampak le na konec Jezusove zemeljske dobe, takorekoč »pobeg« iz materialnega pogleda njegovih učencev. Zdaj se začneja "čas Cerkve", v katerem bodo morali apostoli po izlitju Svetega Duha širiti dobro novico o odrešenju, oznanjati njegovo vstajenje, pripovedovati o čudežih in naukih, ki jih je izvajal, krstiti in ozdravljati, ter čedalje več ljudi organizirati v prvih krščanskih skupnostih. V vsem tem bo Jezus pokazal, da je z njimi, tudi z učinkovitostjo znamenj, ki bodo spremljala njihova dejanja, na primer ozdravljanje invalidov ob čudovitih vratih templja v Jeruzalemu, ki nas spominja na enega od veliko čudežev, ki jih je storil Jezus sam (Apd 3, 1 - 10) in druge podobne nadnaravne posege.

Jezusovo »izginotje« ni razlog za solze zaradi sorajda za učence depresivne odsotnosti, temveč spodbuda in odločnost, da zaradi vzvišene drugačne prisotnosti, ki jo čutimo sami, sporočamo vsem ostalim.

"Živite tako, da vaše prisotnosti ne bodo opazili, ampak da bodo čutili vašo odsotnost," pravi nek neznanega avtorja. Naša krščanska drža v perspektivi Gospodovega vnebohoda je lahko v vsakem primeru samo produktivna, navdušujoča in radostna, sposobna prinašati novosti in celo zapoznele sadove. Ni pomembno, kako drugi gledajo na nas, in nesmiselno in dolgočasno je iskati odobritev in slavaljublje. Pomembno je, da nismo za druge nepogrešljivi in da morajo tudi, ko moramo mi oditi, drugi izkoristiti to, kar smo jim dali. Stališče torej ne sirot, temveč svobodnih in odgovornih Božjih sinov, ki jih motivira velika gotovost Jezusve pričujočnosti.

Pravzaprav Jezus v Duhu vedno deluje z nami kot pravi Bog in resnični človek; v evharistiji imamo resnično in vsebinsko prisotnost, ki izžareva v vsakem našem dejanju kot posamezniki in kot Cerkve; v molitvi izkazujemo solidarnost in enotnost; v bolečinah kot Križani, ki sočustvuje s tem, kako zelo trpimo; v veselju kot Vstali, ki sodeluje v tem, v čemer uživamo. V potrebnih in revnih nas Jezus resnično najde sam, izzove nas, da spremenimo svoje navade, in zahteva, da gremo iz svojega okolja in vzorcev, ki smo jih vajeni. Skratka, odsotnost Jezusa je največja prisotnost, ki jo lahko izkoristimo.

Vse to je klic k novi evangelizaciji, ki ni neobvezno krščanstvo ali nekaj, kar je rezervirano za škofo, duhovnike in diakone, marveč je bistveni element učenčevega življenja. Duhovnikov nas je malo in vse kaže, da nas bo zmeraj manj. Kateheza že sedanjega časa bo temeljila na krščanskih družinah. Žalostno je, ko ugotavljam, da vedno bolj velja misel, da so naši ljudje samo pokrščeni, a ne živijo iz vere. Ta je poprej temeljila na tradicijah in običajih, ki je vero poglobljala. Teg danes ni več. Moderna družina ne vzgaja, vse je prepuščeno institucijam in okolju, medijem in poplavi spletnih informacij oz. dezinformacij, ki pa je vse prej kot krščansko. Je pogansko. Ljudje častijo hudiča, celo njegove upodobitve in morda tudi čaščenje se že pojavljajo v naših krajih. V družinah ni molitve, nedeljska maša je za večino ljudi preteklost. In cerkve bodo po tej epidemiji ostale še bolj prazne kot poprej. Ko ni več nedelje, tudi vere ni več in ob krstih, ki se običajno prelagajo za več let, bodo starši na vprašanje duhovnika »kaj želite od Božje Cerkve za tega otroka« odgovorili »Vse dobro«, namesto sveti krst. Ni to lapsus. Saj je pomembneje, da je otrok poslikan od vseh strani, kot pa to, kako bo v nadaljevanju kščansko vzgajan. Žal bo prepuščen vzgoji hudega in ne Svetega Duha, katerega prihod priključimo v naše družine naslednjo nedeljo, na Binkoštni praznik. A vsemu navkljub na Bog zaupa in ve, da bomo lahko v vsako življenje, ki ga srečamo, vnesli upanje. Zato je Vnebohoda korak nazaj za nekoga, ki nas ljubi, korak nazaj, ki je potreben, da se Binkošti resnično zgodijo v našem življenju. Vnebohoda je pogoj, da se zgodi dar Duha.